

МОЛОДАКІ КОМУНАРИ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 27 (534)

Неділя, 4 березня 1962 р.

Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛЬСЬКІ ГЕКТАРИ БУДУТЬ НАЙВРОЖАЙНІШИМИ!

МИ, УЧАСНИКИ обласного зльоту, від імені усіх молодих кукурудзоводів області беремо на себе соціалістичні зобов'язання: одержати по 50—60 центнерів кукурудзи в зерні на площі 110 тисяч гектарів і на площі 90 тисяч гектарів по 350—400 центнерів зеленої маси з кожного гектара. Закликаємо всіх наших молодих ровесників-кукурудзоводів не пошкодувати своїх зусиль, комсомольського зав'язання і енергії, щоб наше слово було міцним, як сталь. Будемо працювати, як вчить нас О. В. Гіталов, по-комуністичному!

До дня відкриття XIX з'їзду комсомолу України зобов'язуємось підготуватись до весняної сівби.

Для нас немає більшої честі, як утримати першість у Всесоюзному соціалістичному змаганні молодих кукурудзоводів у 1962 році.

Наших молодих рук чекають лани. Тож нехай зашумлять вони високою стеблистою кукурудзою, щоб восени мільярди пудів зерна посипались в державні засіки. Друзі, за роботу!

Із звернення учасників обласного зльоту молодих кукурудзоводів до всіх юнаків і дівчат Кіровоградщини.

ЗАВЖДИ БУТИ В ПЕРШИХ РЯДАХ БОРЦІВ ЗА КОМУНІЗМ

VIII з'їзд профспілок України

28 лютого — 2 березня в Києві відбувся VIII з'їзд профспілок України. Його делегати заслухали і обговорили звітні доповіді республіканської ради професійних спілок та ревізійної комісії.

Після VII з'їзду профспілок України, сказав у своїй доповіді голова Укрпрофради В. К. Клименко, минуло близько двох років. За цей час у житті радянської країни, в історії світового робітничого руху сталися події всесвітньо-історичного значення. Найвидатнішою з них є XXII з'їзд КПРС, який прийняв нову Програму партії, вперше в історії людства науково обгрунтував і конкретно розробив план побудови комунізму в нашій країні. За порівняно короткий час, що минув після закінчення роботи з'їзду партії, вже багато зроблено для здійснення його мудрих рішень, вписано яскраві сторінки в славний літопис семіріччя.

Доповідач підкреслив значний вклад профспілкових організацій у досягнення трудящих України по дальшому піднесенню економіки і культури. Профспілки почали глибше виникати в роботу підприємств промисловості, сільського господарства, транспорту і будов. Яскравим проявом зростаючої творчої ініціативи трудящих у боротьбі за здійснення історичних рішень XXII з'їзду КПРС, за створення матеріально-технічної бази комунізму є змагання за комуністичну працю Цім патріотичним рухом тепер у республіці охоплено більше чотирьох мільйонів чоловік.

Впроваджуються такі елементи комуністичного ставлення до праці, як самоконтроль за якістю продукції, скасування табельного обліку, виплата заробітної плати без касира. Виникли ради по-ваторів, громадські конструкторські бюро, університети технічного прогресу, громадські інститути передового досвіду, школи агротехніки, економічних знань. На підприємствах народилось багато патріотичних починань — за підвищення продуктивності праці, дострокове виконання виробничих завдань, поліпшення якості і зниження собівартості продукції.

На підприємствах і в організаціях республіки дедалі більше поширюються різноманітні форми залучення робітників,

інженерно-технічних працівників і службовців до активної участі в управлінні виробництвом. Створено більш як 12 тисяч загальнозаводських і близько 9 тисяч цехових постійно діючих виробничих нарад.

Значно активізувалась робота раціоналізаторів і винахідників. За минулі роки семіріччя вони внесли і впровадили у виробництво понад один мільйон пропозицій. Це дало 771 мільйон карбованців економії.

Більше уваги приділяється поліпшенню умов праці, охороні здоров'я робітників і службовців. Тільки за останні два роки в республіці на цю мету витрачено близько 175 мільйонів карбованців. Значно зріс бюджет соціального страхування. Тепер він становить 783,5 мільйона карбованців.

Профспілкові організації почали конкретніше, глибше займатися питаннями комуністичного виховання. Розширилася сітка культурно-освітніх закладів. В їх діяльності дедалі більшого розмаху набувають громадські начала.

Тов. Клименко від імені всіх членів профспілки заповнив ЦК КПРС, особисто М. С. Хрушова, ЦК КП України, ВЦРПС у тому, що профспілки України завжди будуть вірною опорою партії, не пошкодують своїх сил і енергії в боротьбі за торжество комунізму в нашій країні.

У доповіді та у виступах делегатів було піддано критиці недоліки, які мають місце в діяльності профспілкових організацій. Відзначалася необхідність поліпшити керівництво соціалістичним змаганням, більше приділяти уваги пропаганді і впровадженню передового досвіду, комуністичному вихованню трудящих, шефській допомозі селу.

Головним завданням тепер, підкреслили промовці, є боротьба за успішне здійснення історичних рішень XXII з'їзду КПРС, за створення матеріально-технічної бази комунізму. Спійняючись на практичних питаннях роботи профспілкових організацій, делегати з'їзду ділилися набутим досвідом, намічали шляхи якнайшвидшого подолання недоліків.

На з'їзді виступили секретар ВЦРПС О. О. Булгаков і другий секретар ЦК КП України І. П. Казанець.

З такими — тільки вперед

СЕЛО наше Новогригорівка — невелике. Але зате яка краса навколо! Розкішні сади, широкі лаводи понад ставом, безмежні колгоспні ниви. Все це близьке і рідне серцю наших юнаків і дівчат. І кожен з них старастся, щоб ще красивішим ставало село, щоб багатшав колгосп. Саме цим прагненням обумовлюється ентузіазм, характерний молодим трудівникам.

Оля Зануга, Валя Щербина, Валя Кузьмінська, Раїя Черненко. Цих дівчат добре знають в артілі. Це наші доярки. У минулому році вони доглядали по 14 корів і одержали по 2300—2100 літрів молока від кожної. А в цьому році показники будуть перевищені.

Звичайно, боротися за високі надії — справа почесна і відповідальна. Але Павло Кузьмінський та Анатолій Дайна твердо переконані, що найціквіше бути механізатором. Люблять хлопці свою професію. І коли всією ланкою вирощували кукурудзу в минулому році, то не рахувалися з часом, видавали цій справі всю енергію. І добилися свого: по 50 центнерів зерна та 500 центнерів зеленої маси зібрано з кожного гектара.

Механізатори — народ дружній і працюючий. Он як добре потрудився минулого року Іван Бондар. Юнакові тільки двадцять перший рік, і комбайнером він став недавно, та на збиранні врожаю помазав добрий клас роботи. Разом зі своїм помічником Петром Салігою Іван скоїв 250 гектарів зернових і намолотив 6500 центнерів зерна.

Тамі комсомольці — гордість всієї організації. Тофу й раділи всі ми, коли Івана Бондаря було прийнято кандидатом в члени партії.

Цей рік наша молодь теж хорошими ділами відзначить. Вже зараз укомплектували механізовані ланки по вирощуванню кукурудзи. До складу їх ввійшли комсомольці Василь Олександров, Микола Сідловський, Микола Зануга та інші.

П. БІЛОГОР,

секретар комсомольської організації колгоспу «Заповіт Леніна» Хмельського району.

Дівчата — на трактор!

ВОНИ ВОДИТИМУТЬ МАШИНИ

ДІВЧАТА — на трактор! Цей заклик пролунав на всю область. Є у нас дівчата, які вже працюють трактористками, інші вчаться в училищах механізації. Молоді, завзяті, а головне, вперті в досягненні своєї мети, вони працюють разом з хлопцями. І не вважають, що тракторист — спеціальність чоловіча.

Все більше дівчат сідають за кермо трактора, працюють шоферами. Словом, оволодівають сільськогосподарською технікою.

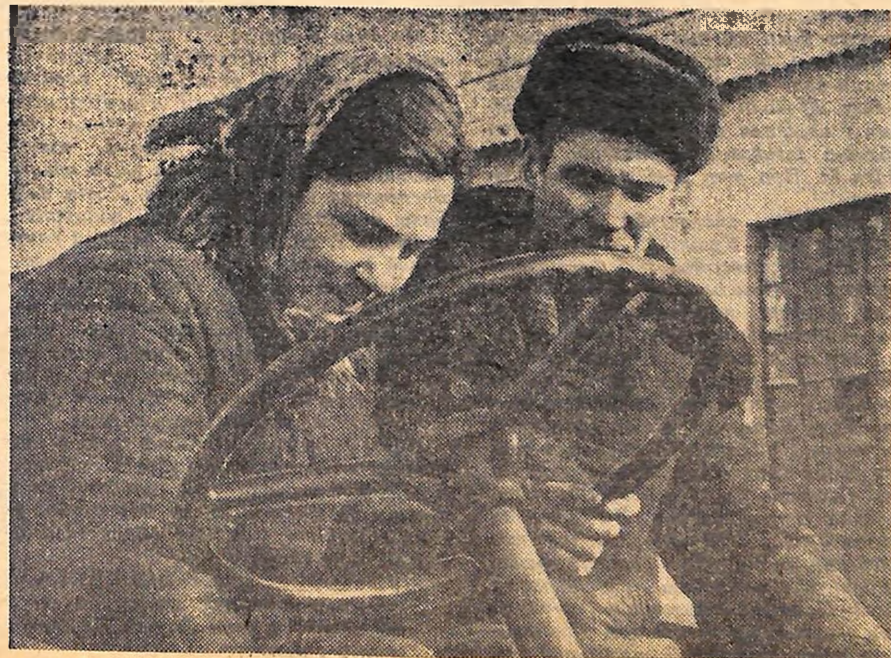
Недавно комсомольці артілі «Шляхом Леніна» вирішили організувати курси трактористів. Здається, нічого особливого тут немає. Звичайні курси, які готуватимуть спеціалістів, і розпочнуть свою роботу з березня місяця. Але учбова група буде укомплектована виключно з дівчат. Ініціативу молоді підтримали правління артілі і партійна організація. В артілі будуть свої кадри механізаторів.

В. МАШУК.

Колгосп «Шляхом Леніна»
Олександрівського району.

Шістдесят чоловік навчаються зараз на курсах трактористів при Хмельському відділенні «Сільгосптехніки». Вирішила стати механізатором і Ганя КОЛІСНИЧЕНКО — колгоспниця сільгоспартілі імені Горького. Через півтора місяця вона самостійно водитиме сталевого коня, а поки що не обійтись без поради досвідченого тракториста. Василь Іванович БУЛАШЕНКО — наставник курсантів — завжди пояснить, як поводитися з машиною, виправить, коли що-небудь неправильно зробили.

Фото Ю. Моторного.

З'їзд односторонньо прийняв резолюцію, в якій визнає роботу Української республіканської ради профспілок за звітний період задовільною. VIII з'їзд профспілок Української РСР заповнив ЦК КПРС, ЦК КП України і ВЦРПС, що профспілкові організації республіки віддадуть усі свої сили справі виконання величезних завдань, намічених XXII з'їздом партії, боротьби за побудову комуністичного суспільства в нашій країні.

З'їзд затвердив склад Української республіканської ради профспілок і ревізійної комісії.

З великим піднесенням делегати з'їзду прийняли вітальні листи ЦК КПРС і ЦК КП України.

Пленум Української республіканської Ради професійних спілок

2 березня відбувся перший пленум Української республіканської Ради профспілок, обраної VIII з'їздом профспілок України. Пленум розглянув організаційні питання.

Пленум обрав президію Української республіканської Ради професійних спілок в такому складі: В. Г. Архипов, П. П. Виноградов, Є. І. Єфременко, В. М. Жихарев, В. К. Клименко, М. І. Ковальов, І. М. Комаров, Ю. А. Лазебник, В. Д. Маркин, Ф. Є. Нишній, М. Г. Павленко, П. О. Степанчук, Ю. В. Торсуев, М. С. Шавловський, Л. К. Шендрик.

Головою Української республіканської Ради профспілок обрано В. К. Клименка, секретарями — І. М. Комарова, Є. І. Єфременка, Л. К. Шендрик.

На засіданні ревізійної комісії головою комісії обрано В. Н. Баранову.

(РАТАУ).

Керівники Комуністичної партії і Радянського уряду на Всесоюзній художній виставці

Великим успіхом користується Всесоюзна художня виставка, яка відкрилася в Москві напередодні XXII з'їзду КПРС. Більше трьох тисяч творів художників 15 союзних республік відображають кипуче життя Країни Рад, героїчні звершення радянських людей — будівників комунізму. За чотири з половиною місяці виставку оглянуло близько 400 тисяч чоловік.

2 березня виставку відвідали товариші Л. І. Брежнев, Г. І. Воронов, Ф. Р. Козлов, О. М. Косігін, О. В. Куусінен, А. І. Мікопін, Д. С. Полянський, М. А. Суєлов, М. С. Хрушова, М. М. Шверник.

Після закінчення огляду керівники партії і уряду побажали художникам нових творчих успіхів на благо народу.

(ТАРС).

Тов. ПТАШКО має рацію

ПРОЧИТАВШИ статтю Б. Пташко «Ні, це помилковий рецепт», опубліковану в № 20 газети «Молодий комунар», я повністю приєднуюсь до його думки. Питання про проведення зборів без порядку денного, яке піднімає Ю. Скляренко, дійсно є помилковим «рецептом».

Не можна не погодитись з Б. Пташкою, що члени комсомольських зборів, немає гарячих суперечок і запальних виступів, хоча що розносно готуються збори. Це вірно.

Мені хочеться поділитися думками про те, як працювати районним, міським комітетам комсомолу для того, щоб краще готувалися комсомольські збори. Підготовка зборів, гадаю, залежить від секретарів комсомольської організації, від членів комітету, широкого активу, від того, як вони зуміють залучити молоді до підготовки комсомольських зборів. Саме комітет повинен стати штабом по підготовці їх. Комсомольські активісти, сам секретар повинні вміти задати зборам хороший тон.

А секретарі комсомольських організації, особливо групкомсорги, часто ще не мають достатнього досвіду роботи, не знають з чого розпочати. Радив би комсомольським комітетам більше уваги приділяти навчан-

ню вожаків. Причому, шляхом практичної роботи, шляхом їх безпосередньої участі в організації і роботі зборів.

Недавно в нашому районі були проведені показові комсомольські збори. Відбулися вони в колгоспі «Україна» В. Носач перед початком доповіді зробив інформацію про виконання рішень попередніх зборів та реагування на їх критичні зауваження. Доповідь була невеликою, але змістовною, критичною. Викривались в ній недоліки роботи, критикувались певні висновки. Тому, коли почалися дебати, виступило без попередньої підготовки дев'ять чоловік. Гаряче говорив про те, що правління артілі не виділяє в досталь транспорту для везення добрив, що є перешкодою в доставці кормів на ферму, радилі, як позбутися недоліків.

Конкретні рішення, прийняті зборами, надіслали у правління та партійну організацію колгоспу. Це, на мою думку, необхідно робити обов'язково. Від цього лише дієвішими будуть рішення зборів, а учасники їх ще раз переконаються наскільки потрібно і авторитетною є їх колективна думка.

Після закінчення зборів секретарі комсомольських організації обмінялися досвідом про підготовку і проведення комсомольських зборів, вносили цінні пропозиції, побажання. Немає сумніву, тепер секретарі первинних організацій будуть цікавіше, змістовніше готувати і проводити збори. Таку форму навчання комсомольського активу, як проведення показових зборів, слід використати усім райкомам комсомолу.

Рівно о десятій ранку приміщення сільського клубу було заповнено комсомольцями. Грав духовий оркестр, лунали бадьорі комсомольські пісні. Один з бригадних секретарів виявив талант масовика — організував цікаві ігри. І ось збори відкрито. Секретар первинної комсомольської організації артілі

«Україна» В. Носач перед початком доповіді зробив інформацію про виконання рішень попередніх зборів та реагування на їх критичні зауваження. Доповідь була невеликою, але змістовною, критичною. Викривались в ній недоліки роботи, критикувались певні висновки. Тому, коли почалися дебати, виступило без попередньої підготовки дев'ять чоловік. Гаряче говорив про те, що правління артілі не виділяє в досталь транспорту для везення добрив, що є перешкодою в доставці кормів на ферму, радилі, як позбутися недоліків.

Конкретні рішення, прийняті зборами, надіслали у правління та партійну організацію колгоспу. Це, на мою думку, необхідно робити обов'язково. Від цього лише дієвішими будуть рішення зборів, а учасники їх ще раз переконаються наскільки потрібно і авторитетною є їх колективна думка.

Після закінчення зборів секретарі комсомольських організації обмінялися досвідом про підготовку і проведення комсомольських зборів, вносили цінні пропозиції, побажання. Немає сумніву, тепер секретарі первинних організацій будуть цікавіше, змістовніше готувати і проводити збори. Таку форму навчання комсомольського активу, як проведення показових зборів, слід використати усім райкомам комсомолу.

Рівно о десятій ранку приміщення сільського клубу було заповнено комсомольцями. Грав духовий оркестр, лунали бадьорі комсомольські пісні. Один з бригадних секретарів виявив талант масовика — організував цікаві ігри. І ось збори відкрито. Секретар первинної комсомольської організації артілі

Комсомольський квиток зобов'язує

ШОСТИЙ рік у комсомолі Віталій Пономаренко, та день прийому до лав ВЛКСМ пам'ятає, немов це було вчора.

... Черкаси. Сонячний осінній день, напосний пахощами дозрівалих яблук. Ленінська кімната військового підрозділу. Посередині — кумачевий стіл, навколо якого загоріли обличчя однополчан. Всі знайомі, та все ж Віталій хвилюється: «Чи приймуть?» І лише коли комсорг ефрейтор Зубов міцно потиснув руку і сказав: «Поздоровляю одноголосно прийнятий», обличчя рядового Пономаренка стало радісно збудженим, трохи червошим, ніж завжди.

А згодом він стояв перед офіцером Черновим. Немолодий, з морщинами-борознами на чолі, він вручив Віталію комсомольський квиток і по-батьківськи наставляв: «Тепер ти комсомолец. Значить, завжди повинен бути на найважливішій ділянці, і завжди першим. До цього квиток зобов'язує».

«Комсомольський квиток зобов'язує»... Не раз ці слова офіцера Чернова повторював у думці Віталій Пономаренко, вибираючи дорогу в житті. Повторював тоді, коли оволодів технікою в армії і коли повернувся у свій колгосп імені Кірова.

— Чабаном підеш? — запропонували йому в правлінні.
— Де вважаєте потрібним, там працюватиму. — відповів коротко Віталій.

А через рік йому запропонували бути причіплювачем, і хлопця пішов туди. Працював старанно, скарж не було. Та якось потрібно було підшукати людину, яка б доглядала телят. «Віталій Пономаренко піде», вирішили в комсомольському комітеті. Віталій став телятником. А згодом виникла у хлопця думка не залишати телят, а виростити з них корів.

Так у 1960 році став Віталій Пономаренко доярком. А на наступний рік він уже одержав 15 телят від 15 первісток і по 1904 кілограми молока від кожної з них. Тепер Віталій дав слово на кожну корову надати за рік по 2200 кілограмів молока, безперечно, свого доб'ється: вже одержує від кожної з своїх підопічних по 5—6 кілограмів молока.

Та він добре розуміє, що виробничі показники — це ще не все, і старається вчитися, поглиблювати свій багаж знань. Тож вдень — на роботі, а ввечері — сидить за партою у вечірній школі. А щопонеділка йде до політгуртка, яким керує вчителька Раїса Миколаївна Якименко, щоб вивчати матеріали ХХІ з'їзду КПРС.

У всьому Віталій Пономаренко намагається працювати і жити так, як зобов'язує комсомольський квиток.

В. ЦВЯХ,
керівник корпункту «Молодо-го комунара».
Компаніївський район.

У ВИЧІКУВАННІ ДОПОМОГИ...

КОМСОМОЛЬСЬКА організація першого відділку радгоспу імені Карла Маркса нараховує в своєму складі 35 юнаків і дівчат. Це сила, з якою при умілій організації можна вершити добрі справи.

В руках у мене тоненька папка. На ній лаконічний напис: «Комсомольські справи». Розгортаю. Останній, ще й не підшитий, акуратно віддрукований на машинці лежить тут протокол, датований листопадом 1961 року. Розглядали на цих зборах, як записано в протоколі, питання про вибори групкомсорга на тваринницькій фермі. Далі протокол комсомольських зборів за березень 1961 р. Тут же підшито кілька квитанцій на заду членських внесків.

— Оце і все? — питаю секретаря комітету Івана Запорожця.

— Ото й усе, чим ми займалися, — сердито кидає Запорожець.

— Але ж крім збору членських внесків, ви ж майже нічим не займалися.

— А чому ніхто не питає, хто нам чим допоміг? Кожен тільки й знає: «Що ви зробили?» А допомога, допомога де, я питаю? — зривається секретар.

Можливо й насправді Запорожець молодий, не досвідчений секретар і потребує підтримки й допомоги, а ні ніхто не надає?

Виявляється, у Запорожця достатній стаж. Він, навіть, сам про це говорить.

Не можна сказати, що Запорожцю не подавали допомоги. У 1961 році слухали його на бюро первинної партійної організації. Влітку минулого року більше 10 днів був в організації інструктор Долинського райкому комсомолу т. Будилюк. Допоміг провести збори, на яких було виділено комсомольців-агітаторів, обрано редколегію стінгазети.

Що ж зробив секретар після цього? При допомозі редколегії багатотиражної газети випустили три номери газети і — справі кінець. До речі, сам Запорожець був редактором цієї газети.

— Хіба з нашими комсомольцями що зробиш, — виправдовується секретар, — кожен так і вигадує, щоб за нього «сдядя» робив.

Чистісінький наклеп на комсомольців. Адже ніхто з них так багато не говорить про свою зайнятість на виробництві, як сам Запорожець. В цьому легко переконатися, поговоривши з комсомольцями, з молоддю.

Багато комсомольців працює водіями автомашин, телятниками, свинарками, механізаторами. Кожен з них на своєму місці добивається високих виробничих показників. Та біда в тому, що комітет комсомольської організації, і в першу чергу секретар, Іван Запорожець, не цікавиться ні роботою, ні життям комсомольців.

На відділку працює політгурток при партійній групі. Він небагаточисельний, можна було б об'єднати його разом з комсомольським, який не працює вже два роки. Але й тут у Запорожця, як він сам заявив, «не вистачає таланту забезпечити явку комсомольців на політнавчання». Сам комсомольський вожак ніде не вчиться, не цікавиться громадським життям, комсомольською роботою.

Знає про такий стан справ на відділку секретар комітету комсомольської організації радгоспу Дмитро Стеценко, знає й Долинський райком комсомолу. Доводиться тільки дивуватися, що вони досі не «допомогли» Запорожцю зрозуміти, хто ж винен в занедбанні комсомольської роботи на відділку.

І. ЛЕНЬ,
наш позаштатний кореспондент.
Радгосп імені Карла Маркса
Долинського району.

3 ініціативи комсомольців

Ось уже третій місяць працює на громадських засадах університет культури для молоді у Кіровоградському професійно-технічному училищі. Ініціатори створення його — комсомольці. Навчання в університеті розраховане на два роки. Тут уже відбувся диспут «Моральний кодекс будівника комунізму», в якому взяли участь учні Олена Сухова, Микола Пашков, Ніна Жупаненко, Катя Нетребенко та інші.

Сподобалась слухачам лекція «Два світи, дві системи — два способи життя». Її прочитала член міського Товариства для поширення політичних і наукових знань т. Кушнірова. Кожна лекція супроводиться кінофільмом відповідно до її теми.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ.

ПОПОВНЕННЯ

КОЛИ тебе приймають до комсомолу, запам'ятовуй цей день назавжди. Мріяли про нього і учні Олександрійської середньої школи № 6 Віра Краснюк, Ліда Придатко, Ольга Ворона, школярі четвертої середньої школи Олександр Павленко, Василь Панкратов, Марія Бажун, Алла Ткач, Галина Сиротюк, Ліда Карась, Лариса Медведєва, Лариса Качанова. У Ларисі Качанової подвійне свято — прийом у члени ВЛКСМ і день народження. Юнаки і дівчата стали комсомольцями. Приймай, комсомолі, гідне поповнення. Молодих, активних будівників комунізму.

Г. УДОВИЧЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.
м. Олександрія.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
4 березня 1962 р., 2 стор.

ТАКА ФОРМА ЗБОРІВ ТЕЖ КОРИСНА

БУЛИ і у нас скучні збори. Сиділи на них комсомольці мовчки, мало було виступаючих. Більшість мріяла про щось своє, далеке від теми зборів. Нецікаво було на них молоді. Думали ми над тим, що ж зробити, щоб змістовними вони були, хвилювали б юнаків і дівчат. Шукали різні форми їх проведення і прийшли до висновку: збори необхідно готувати, заздалегідь продумувати їх. Про одні такі я і хочу розповісти.

Наша артіль змагається з сусіднім колгоспом імені Калініна. Змагаються між собою і комсомольські організації господарств. Комсомольці працюють в різних галузях колгоспного виробництва — кукурудзозаходами, тваринництвом. І успіхи в праці мають непознані.

Одного разу зустріла я секретаря комсомольської організації сусіднього колгоспу Віру Проценко. Порозмовляли з нею про спільні справи, і вирішили провести збори обох господарств в одному клубі. Готували ми їх заздалегідь. Продумували кожен виступ. На порядку денному стояло одне питання: про проведення підсумків соціалістичного змагання між молодими трудівниками артілей. Правління колгоспів виділило кошти на подарунки кращим трудівникам, райком комсомолу підготував по-

чесні грамоти, учасники художньої самодіяльності — концерт. Кільком юнакам і дівчатам тут же вручили комсомольські квитки.

Не було у нас на цих зборах великих промов-звітів. Секретарі первинних комсомольських організацій коротко розповіли про досягнуті молоддю успіхи, про виконання соціалістичних зобов'язань. Виступило чимало комсомольців, які розповіли про свою працю, досягнення своїх товаришів. Потім вручили кращим трудівникам подарунки, грамоти. А після цього — великий святковий концерт. Висловлюю думку багатьох юнаків і дівчат: збори пройшли цікаво, активно. Тому ми за те, щоб періодично використовувати саме таку форму зборів. Порядок денний може бути різноманітним. Потрібно лише добре підготувати їх. А це залежить від комітету, від комсомольського активу.

На мій погляд, непогано було б до кожних комсомольських зборів готувати невеличкий концерт або влаштовувати вечори відпочинку, після них організувати вікторину, ігри. Такі збори завжди будуть проходити успішно.

Л. ВИСОЦЬКА,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна Петрівського району.

ВЛАСНЕ, ці дев'ятикласники вже й зараз вожати. Кожному з них доручено керувати піонерським загном. Але юнаки і дівчата виявили бажання й після школи не поривати з піонерією, стати вожатами дружин. Саме із ентузіастів — учнів різних шкіл району був створений цей клас, який став нині міцним, дружним колективом, відомим на всю область. Викладають у них не слюсарну справу і не крій та шиття, як в інших класах. Школа готує старших піонервожатих.

Крім загальноосвітніх дисциплін, в класі вожатих проводяться уроки історії піонерської організації, психології, шкільної гігієни, моделювання, сільськогосподарського дослідництва. І саме головне — практика в загонах, яка теж відмічається оцінками. Треба сказати, що тут менше як «чотири» не одержують. Та й з інших дисциплін «двійок» ніхто не одержує.

Ми прийшли в клас, коли саме почалося розучування масових танців. Без сумніву, і це потрібно майбутнім вожатам. Заняття провадить Майя Євдокимова (знімок внизу).

Вже зараз дев'ятикласники подають підколективної школи велику практичну допомогу в розгортанні піонерської роботи, у вихованні учнів молодших класів. Ці-

квим, змістовним життям живе кожний загін. На знімку в центрі — збір ланки сьомого класу вдома у Лілі Гірко. Праворуч — загонка вожата Світлана Левицька. Семикласники обговорюють питання про підготовку до славного ювілею — 40-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. На таких зборах вожатий-комсомолец і зошитами юних поцікавиться, і щоденники перегляне.

Багато справ сьогодні і у загону 4 «А» класу, який носить почесне звання супутника семирічки. Треба віднести виготовлені для підшефного дитячого садка іграшки, відвідати пенсіонерів, інвалідів — учасників Великої Вітчизняної війни.

Вожатами у четвертокласників призначені Олена Шавалова і Надія Сівак, вони не дадуть нудьгувати своїм підшефним. Разом з піонерами Олена і Надія готують цікаві концерти і виступають перед колгоспниками. Та й по інших справах загін ніколи не відстає. Лише за один місяць зібрали більше трьох тонн металолому, 300 кілограмів макулатури.

Часто буває у своїх шестикласників Олександр Руденко. Саме в цьому класі це найбільше захоплюється моделюванням. І це не дивно, адже майбутні вожати вивчають цю справу,

власноручно виготовили не одну модель. Тож і дітям свою любов прищепити вміють.

Зараз у школах області ще спостерігається плінність кадрів старших піонервожатих. І це тому, що дехто потрапляє на посаду випадково, працює без душі, аби час відбутти. І дуже добре зробили в Знам'янській міській школі № 2, що створили клас вожатих. Ті, кому зараз подаються спеціальні знання і навички піонерської роботи, стануть через два роки справжніми ентузіастами.

Фото і текст
В. КОВПАКА.

ВІСТІ З ШКІЛ

Колектив Олександрійської школи-інтернату недавно урочисто відзначив дворічний ювілей. Поздоровити вчителів і викладачів прийшли начальник будівельного управління № 2 О. Т. Атанов, секретар партбюро Г. В. Орел, заступник голови місцевому управлінню П. І. Шевчук (саме це будівництво споруджувало корпуси школи-інтернату), а також бригада крокучного екскаватора Бандурійського вуглерозізу разом з своїм керівником І. І. Коваленком. Почесні гості сердечно поздоровили педагогічний колектив і учнів з ювілеєм, побажали нових успіхів у виховній роботі і навчанні. На вечорі було оголошено призначення бюро міському комсомолу. Після урочистої частини і концерту, який дали учні, гості оглянули шкільний музей імені В. І. Леніна.

Г. ОРЕЛ,
секретар Олександрійського міського комсомолу.

В Знам'янській середній школі № 3 працює лекторія для батьків. Чергову лекцію про естетичне виховання дітей прочитала вчителька Г. Б. Матвієнко. З невеликою розповіддю про музику виступила вчителька Е. С. Деркач. А учениця 8 класу Тетяна Бєрєна виконала декілька музичних творів, у тому числі «Мазурку» Глінки і «Полонез» Опіського.

І. КОВАЛЕНКО.

Хімічний гурток Добрицької середньої школи провів вечір цікавої хімії, присвячений 128-річчю з дня народження Д. І. Менделєєва. Учні взяли активну участь у вікторині. Потім були проведені цікаві досліди, пояснення до яких давали гуртківці. Наприкінці вечора староста гуртка Олена Москаленко вручила премії.

С. ЛАНОВСЬКИЙ,
Вільшанський район.

АКТИВІСТІ ВЕЧІРНЬОЇ ШКОЛИ

ЩОВЕЧОРА до цього привітного будинку в селі Березовій Балці приходять молоді люди. У кожного в руках — зошити, підручники. А потім допізна можна бачити кризь освітлені вікна, як, незручно підібгавши ноги за низенькими дитячими партами, ці люди щось пишуть або уважно слухають пояснення вчителя. Раніше їм не довелося довчитися, і ось тепер вечорами здобувають знання.

Серед вечірників і Михайло Матюшенко. Вже сім'я у нього є, тров дітей, а от він настурливо вчиться, уриваючи час від сну, від різних домашніх справ. Другий рік відвідує школу і це жодного уроку не пропустив, ні разу не дозволив собі сказати: «Ет, що там, нехай сьогодні якось...». Знає молодий комуніст, що поступився перед власним сумлінням раз, вразі, а тоді й не знайдеш, гляди, сил перебороти лінощі, спласуєш перед труднощами. От і міряє шлях — зранку в райцентр за дванадцять кілометрів в автоколку, де працює електриком, а ве-

чері до школи. Ще й для громадської роботи знаходить час — на підприємстві обрали його головою місцевого профспілки.

Активістами школи сільської молоді зарекомендували себе тракторист колгоспу імені Леніна Яків Коробань, доярка артілі «Пам'ять Леніна» Раїса Солоненко, доярка колгоспу імені XIX з'їзду КПРС Марія Попільницька, Микола Довганенко з с. Дорожинки, Леонід Чорнобай з с. Бузниківого. Кожний з них живе в інших селах, світ, як кажуть, неблизький і все ж ці учні 11 класу не пропускають жодного дня занять. Вони допомагають вчителям поліпшити відвідування інших учнів, підвищувати успішність.

— Такими вихованцями можна гордитися, — говорить класний керівник О. Я. Ступаченко. — Вони вольові, настурливі, свого доб'ються в житті.

В. КОКА,
інспектор Вільшанського району, член корпусу «Молодого комунара».

Вечір дівчат

В Бобринецькому сільськогосподарському технікумі відбувся вечір дівчат. Присутні з інтересом оглянули виставку вишивок учениць, гаряче аплодували на кожен виступ учасниць художньої самодіяльності. Особливо сподобався хор,

художнє читання, танцювальні номери. Драмгуртківці технікуму поставили п'єсу «Мій син». На вечорі кожна дівчина одержала в подарунок барвисті запашні квіти.

Л. ЛИПА.

Лекції, диспути

Цікаво проводять свій вільний час слухачі Олександрійського педучилища. Кожного тижня читаються лекції, проводяться тематичні вечори, диспути. Нещодавно у нас відбувся тематичний вечір «Рідна мати моя». Учениця третього курсу Галина Вокал висту-

пила з короткою доповіддю. Потім почався концерт, присвячений матерям-трудівницям. Вечір закінчився масовими іграми, танцями.

Є. ВЕРБОЛОЗ.

«МОЛОДОГО КОМУНАРА»
4 березня 1962 р., 3 стор.

„ОБПАЛЕНІ ГРОМАМИ“

ЧИТАЄТЬСЯ роман Л. Дмитерка «Обпалені громами» з захопленням. Від читання дістаєш таке душевне задоволення, що коли перегортаєш останню сторінку, то починаєш сумувати: прикро, що закінчилась ця прекрасна поетична розповідь про наших радянських людей. Не хочеться розлучатися з героями роману Данилом Багричем та Юлією Пашко.

Роман «Обпалені громами» порадував наших читачів. І в першу чергу молодь. Кожний, хто познайомиться з цим твором, вирішить: отаким треба бути, як Данило Багрич. Безмежно відданий своєму народові, Комуністичній партії Багрич завжди на передньому краї.

Які тільки труднощі не довелось пережити Данилові Де він тільки не бував під час війни: і на фронті — на передовій лінії, і в тилу ворога! Скільки разів засуджували його фашисти до страти! Але Данило Багрич — стійкий патріот. Ні на мить не перестав він бути людиною, офіцером, бійцем. Він виховав у собі волю комуніста. Вміє примусити себе жити навіть тоді, коли здавалось, потрапив у безвихідне становище.

Ціною ризику у характері Данила Багрича є його моральна витриманість і чистота. Він всіма фібрами душі ненавидить зрадників (сам розстрілює ту, яка колись звалялась його дружиною). Вміє гаряче любити друга свого, справжню дружину і супутника в житті. Багрич не просто упадає за Юлією Пашко, а кохає її. Його одруження (уже не молодого) з цією жінкою, лікаркою санаторію, в якому лікувався Данило, зробило його ще більш життєлюбним, ще більш енергійнішим.

Чисте, красиве кохання Да-

нило і Юлію може бути справжнім відрисом для нашої молоді. Інженер Багрич і лікарка Пашко приїжджають до Києва зразу після одруження. Ім не довго довелося переборювати деякі перешкоди. Вони зразу поринули в життя, у свою роботу. Працювати та радуватись тепер!

Але ось — наказ Багричу: його викликають в одне з прибалтійських міст. Там знайдено великі сховища мін. Вони щохвилини можуть вибухнути. Багрич за фахом — мінер. Він потрібний там, як експерт. І Данило не задумується: іхати чи залишитись біля дружини. Він їде. А коли виявилась небезпека для сотень тисяч людей, Багрич залишається на бойовому посту, особисто береється за виконання важкого, навіть занадто небезпечного завдання.

Його відмовляли. Дехто з високого начальства гнівно пита-

в: — Вам що, неодмінно хочеться вмерти? — Я зовсім не хочу вмерти, — спокійно відповів Багрич. — І зараз більше, ніж будь-коли.

Багрич пригадує Юлію. Вірять, що саме вона, що проїшла такий же важкий шлях війни і перемог, буде на його стороні. Юлія і Данило — колишні солдати-воїни. Вони розуміють, що й тепер знаходяться на фронті. «Змінилася лише обстановка, а фронт залишився. Фронт наступу на старе й віджило, за нове життя, новий світ...»

І ось завдання виконаю. Міни знешкоджені. Подружжя Багрич знову разом. Вони безмежно раді, що все скінчилось щасливо.

Однак вони, як і раніше, як і всі люди нашої Батьківщини, пильні. Між Данилом і Юлією відбувається розмова.

«... Бачиш ці дерева? — перепитав Багрич. — Вони, як ми — завжди насторожі!»

— Бачу, — відповіла Юлія. — Вони, справді, як ми. В них обпалені руки. А груди в шрамах...»

«Дерева вклонялися їм, людям. Овіяним грозами. Обпаленим громами.»

Мова твору справді поетична. Відчувається, що автор розуміє не лише прозаїк, а й поет. Тому й читається книга легко.

І. ЯРОВИЙ,
с. Голиківе,
Олександрійський район.

На сцені — аматори

З великим задоволенням подивились нещодавно трудящі Малої Виски п'єсу В. Вакуленка «Пісня серця» в постановці драмгуртківців цукрозаводу. Головні ролі в ній зіграли праців-

ник районної контори зв'язку Борис Гросул, робітники цукрозаводу Павліна Пименова та Надія Приписна.

І. ТЕЛЯТНИК.

СРСР — велика морська країна. Торговельні кораблі нашої Батьківщини заходять в Баренцеве море і простори Тихого океану, спускають якорі на рейдах Індонезії і в суворих льодах Антарктиди. Сійко несуть вахту радянські військові моряки — сильні, сміливі, вірні сини своєї Вітчизни.

Служити на флоті стало життєвою ціллю багатьох радянських юнаків. Не пустять місця в морських училищах країни, де одержують знання майбутні моряки.

Одним з таких училищ є «Зеніт» — учбово-виробниче судно Ленінградського вищого морського інженерного училища імені адмірала Макарова.

На «Зеніті» навчається 150 юнаків. Закінчивши навчання, вони будуть працювати на судах радянського торговельного флоту.

На знімку: в ходовій рубці теплоходу. На вахті курсант О. А. САДОХА, капітан М. Т. ШАЙХУТДІНОВ і вахтовий помічник В. М. ШАБАЛІЯ.

Фото І. БАРАНОВА.
Фотохроніка ТАРС.

КУРС-НА ПЕРШІСТЬ

ДОБРОВІЛЬНЕ товариство сприяння армії, авіації і флоту Кіровоградщини має стати по-справжньому масовим, а його члени повинні невтомно оволодівати майстерністю з технічних і прикладних видів спорту! Саме цьому завданню і була присвячена доповідь голови обласного комітету ДТСААФ С. С. Швеця на V обласній конференції товариства.

Доповідач відмітив, що робота кожної дотсаафівської організації, клубу, школи повинна бути спрямована на перетворення в життя рішень партії і завдань XXII з'їзду КПРС про зміцнення обороноздатності країни. Ця робота повинна оцінюватися конкретними результатами: кількістю і якістю підготовлених технічних кадрів для народного господарства, розвитком масового спорту, неухильним ростом спортивних досягнень.

Добре попрацювали за останні роки первинні організації ДТСААФ кондукторського резерву станції Знам'янка, ремонтно-механічного заводу міста Хрущова, колективу імені Карла Маркса Рівнянського району і багато інших добровільних товариств області. В цих організаціях налагоджена змістовна робота з членами ДТСААФ, регулярно читаються лекції, проводяться тренування і змагання з різних видів спорту.

Велика потреба народного господарства в технічних професіях викликала в організації ДТСААФ справжню ініціативу по підготовці шоферів, трактористів, мотористів, радистів, електриків та цілого ряду інших спеціалістів. Відрадно являється те, що за останні два роки підготовлено тисячі хороших майстрів своєї справи. Коли, наприклад, в 1960 році контрольне завдання обласного комітету було виконано на 127,2 процента, то в 1961 році виконання цього завдання значно перевищило за 150 процентів.

За звітний період навіть деякі відстаючі районні комітети ДТСААФ стали більш зміцнілими, вперто потяглися до числа передових організацій. Прикладом може бути Новогеоргіївський район. Тут районний комітет добровільного товариства на протязі багатьох років в відстаючій з усіх технічних видів спорту. Зараз районна організація займає не останнє 24, а своє місце. Уже в цьому році на курсах шоферів, трактористів, мотоциклістів, радистів навчається 604 чоловіки. А за минулий рік новогеоргіївці підготували для народного господарства близько двохсот спеціалістів.

Досягнуті результати за минулі два роки аж ніяк не можуть задовольняти районні комітети ДТСААФ, — відмітив С. С. Швець. — Їх підготовці технічних кадрів ми маємо ще серйозні недоліки.

Справді, це є райони, які не виконують контрольних завдань по підготовці шоферів, трактористів, мотоциклістів тощо. До них, в першу чергу, відносяться Добровільчківський, Маловисківський, Устимівський районні комітети добровільних товариств. Вкрай недопустимо зволікали план підготовки спеціалістів і в Компаніївському, Гайворонському та Вільшанському районах.

Незадовільно організував роботу Кіровоградського міського комітету ДТСААФ голова товариства т. Панікарівський. В обласному центрі це є десятки підприємств, де навіть не створено первинних організацій, а в наявних — досить низький процент членства. Це пояснюється тим, що дотсаафівці міста не займалися конкретною роботою в організаціях, від випадку до випадку проводять змагання.

Делегати конференції т.т. Титов (Знам'янка), Шаповалов (Кіровоград), Янчук (Голованівськ) та інші посланці від організацій ДТСААФ особливу увагу звернули на недостатню технічну базу. Ось, наприклад, в Знам'янці є багато любителів мотоциклетного спорту, а комітет не має жодної машини. Не кращі

справи з технікою і в інших районах області. Різкій критиці піддавався обласний комітет ДТСААФ і за те, що його інструктори ще мало бувають в первинних організаціях, а коли й заїжджають у район, то займаються лише перевіркою, а не практичною допомогою.

Добровільне товариство сприяння армії, авіації і флоту Кіровоградщини займає в республіці третє загальне місце. Наші суперниці (Одеська і Херсонська області) відповідно посідають на Україні 14 і 18 місця. А хіба в нашій області немає можливості вибороти почесне перше місце? Такі можливості є. Їх потрібно лише спрямувати по вірному руслу. Тут якраз варто було б узагальнити досвід передових організацій ДТСААФ, щоб зерна всього нового, передового стали надбанням всіх районних комітетів добровільних товариств.

Учасники конференції прийняли соціалістичні зобов'язання на 1962 рік. В усі підстави думати, що коли працівники і активісти ДТСААФ разом з комсомольськими і профспілковими організаціями повністю виконають всі пункти зобов'язання, то «прозрадіє» зможуть вийти на перше місце в республіці.

Перед делегатами обласної конференції ДТСААФ виступили секретарі обласного комітету КП України С. З. Сергієнко та секретар обкому ЛКСМУ К. Н. Неділько.

Відбувся пленум новообраного обласного комітету ДТСААФ. Головою комітету обрано С. С. ШВЕЦЯ, заступниками О. Я. НЕЗНАНОВА та С. В. ОЛЕРСЬКОГО.

Хороший подарунок одержали трудячі міста Хрущова: тут почав працювати ретрансляційний телевізійний центр. Велику допомогу спеціалістам у монтажі апаратури подала молоді промислових підприємств, радіолюбителів. Тепер щовечора засвічуються «голубі екрани» телевізорів. Глядачі дивляться програми Дніпропетровської телестудії.

На знімку: черговий технік телецентру комсомольців Анатолій АДАБАШ перед початком передачі.

Фото А. ШУЛІМОВА.

АВТОМОБІЛЬ для бездоріжжя

Усі, звичайно, бачили заросле кошиком, затягнуте тванню болото. І ось туди в'їжджає автомашина. Ну, скажімо, могутній грузовик «МАЗ». Тільки колеса торкнуться драговини, як машина остаточно застряє. І без допомоги тягача її не витягти назад.

В той же час інша машина сміло, рішуче напролається в те ж болото, перетинає його і благополучно повертається на «сушу».

— Що пошкодило машини застрягнути?

— Це пневмокотки, — говорить Ігор Луньов, заступник директора автомобільного і моторного інституту і показує велику майже в зріст людину, гумову кутлю.

Пневмокотки, замінивши звичайні колеса, забезпечують хорошу прохідність машини при будь-якому бездоріжжі. Автомобілі, обладнані пневмокотками, склали серйозний екзамен на багатьох шляхах, в багатьох куточках країни. Вантажні автомобілі, тягачі, лісовози, бульдозери без перешкоди проходили по сипучих пісках пустель, по болотах Білорусії, по глибоких снігових полях Півночі і Сибіру.

В інституті створений і інший тип шин — аероний. Вони нагадують за зовнішнім виглядом футбольний м'яч, безумовно, більшого розміру, але зрізаний з обох сторін. На поверхні такого м'яча є виступи, які оперізують його. Завдяки їм машини не страшене будь-яке бездоріжжя.

Виробництво аеронних шин обходиться значно дешевше звичайних, — розпо-

відає Ігор Луньов. — Кожен 50 тисяч автомашин, зайнятих в народному господарстві, дадуть щорічно понад сто тисяч карбованців економії.

В цьому році Ярославський шинний завод приступив до випуску шин нового типу.

Борис ВАНІН.
Агентство преси Новини.
(АПН).

Задачи-жарги

Два батька і два сина прийшли в театр, і кожен зайняв своє місце, а всього три стільці. Може так бути?

Коли ми дивимося на два, а говоримо десять; ясно бачимо два, а рахуємо чотирнадцять?

Три, та три, та три — що буде?

— Юначе, скільки тобі років?

— А ви складіть всі цифри мого року народження і одержите число років, яке сповнилося мені в цьому році.

Скільки ж років юнакові?

В лінійці чотири кути. Якщо один з кутів зрізати, то скільки кутів зявляється?

— Дідусю, скільки вашому сину років?

— А йому стільки тижнів, скільки мені вчора днів. А вчора скільки літ, скільки мені місяців.

— Дідусю, а вам-то скільки років?

— Подумай, з сином і внуком рівно сто років.

Скільки років кожному?

Котра година зараз, якщо до кінця доби часу лишиться тричі більше, ніж минуло з початку її?

Залицяльники

До кучерявої, чорнобривої вдовичі Катерини залицявся — батько і син.

Батько — вдвєць і син, парубок у літах, найкращу пасіку в селі держали. Молодий Катерина не цуралася залицяння — свіженький же медок носять!

Одного вечора приходять син з медом, вітає і питає: — Добрий вечір, Катю! Куди мед поставити?

А батько з темного кутка: — Став, сину, у мисник. Я вже туди свій поставив.

«Добра» невістка

Дожилися невістка з свекрухою до того, що на господарстві залишилася одним-однісінька ложка.

— І що його робити? — бідкається свекруха. — Як же тепер ми будемо удвох обідати?

— Ет, пусте! — відповідає «добра» невістка. — Я молодша, то мені і роботу важчу робити: я їстиму, а ви — плямайте.

«Жалісливий» син

Один парубік довго дивився, як старий батько дрова рубає, та й каже: — До чого ж мені вас, тату, жалко. Ви так стомилися, що аж піт капотять. Я б на вашім місці давно збігав би в хату, взяв би хустину та й втерся...

ДЕНЬ МОЛОДОГО СУЧАСНИКА

Як проходить день молодого сучасника? У навчанні, в праці, у відпочинку? Звичайно, в кожного юнака чи дівчини по-різному. І перебуваючи весь час у вирі життя, наш молодий сучасник не завжди ї повертає увагу на чудове синє небо, на чистий горизонт. Адже для нього це так звичайно, буденно, та він і знає, що інакше не повинно бути.

Море розлютилося, піняві хвилі раз у раз накопчуються на берег. Юнак і дівчина стоять на піску, замилювались стихією. Море... Воно саме життя — вічне і негловомне. Але чому раптом згас погляд у дівчини-японки? Ось вона обертається до юнака і ми бачимо, що половина обличчя дівчини покрита якимсь химерним чорним...

ми цятками. Спогад — як сполох блискавки у горобині ніч — Хіросіма. Проклятий день, коли знавсінілі американські льотчики скинули атомну бомбу на мирних жителів. Сотні загинули, поранених, звивчених.

Немало років минуло з того часу, але сліди війни ще довго залишатимуться. І вони не дозволяють забути жорстокої кривавиці, вони попереджають: на островах країни Сходу — американські військові бази.

День молодого угорського шофера таксі заповнений звичайними роз'їздами по місту. Ось сидіння в машині займають дідуся і бабуся, які прийшли в столицю на базар, потім шофер їде до родильного будинку, щоб відвезти додому молодого громадянина міста, далі в таксі сідають радісні молодожоні. Як господар котить сонячними вулицями молодий шофер. І раптом він різко гальмує — невпевнено, стукаючи паличкою по тротуару, сліпий хоче перейти вулицю. Шоферів було дев'ять років, коли розпочалася війна, він назавжди запам'ятав її страхоту...

Ми розповіли про героїв двох кіноновел, які входять в перший номер міжнародного кіноальманаха «День молодого людини». Його підготували працівники кіно Японії, Угорщини, НДР, Куби, Болгарії і СРСР. Ідея всіх кіноновел — це наполеглива боротьба за мир, за спокій. Молоді люди в силі не допустити війни.

Хвилюючи історію розпові радянський режисер. В основу її покладено дійсний випадок, який стався в Ленінграді позаминулого року. В стіні житлового будинку було знайдено снаряд, який пролежав там вісімнадцять років. Знешкодив його Віктор Демидов, в минулому сапер, а нині студент.

Глядач дізнається також про героїчне життя відомого болгарського поета-комуніста Ніколи Вапцарова, якого фашисти закатували в 1942 році, і молодого вчительку-кубинку. Вона залишила місто, пішла в гори, щоб учити дітей. А біля шкільної дошки стоїть гвинтівка...

Редактор П. МАРЧЕНКО.

КІНОТЕАТР «МІР». «Люди на льоду». Початок о 9 год. 40 хв. ранку, 11 год. 25 хв. та о 1 год. 10 хв. дня, о 4 год. 40 хв., 6 год. 25 хв., 8 год. 10 хв. і 9 год. 55 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СІВШЕЦЬ». Для дітей — «Іх було 19». Початок о 2 год. дня. «Сміх у раз», Початок о 10 год. ранку, 12 і 4 год. дня, 6, 8 і 10 год. дня вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЕРЖИНСЬКОГО. «Якщо кожний а нас...» і «Золотий м'яч». Початок о 10 год. ранку, 12 і 4 год. дня, 6, 8 і 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікально-документальний фільм «Дочки Росії». Демонструється з 10 год. ранку до 8 год. дня. Художній фільм «Хрестості» (перша серія). Початок о 9 год. та о 10 год. 50 хв. вечора.

ПІШІТЬ!

Адреса редакції: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ. г. Кіровоград.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00081.

Зам. 1612 Т. 27.000.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.